

16. Si Electus absens fuerit, postquam proclamata est illius electio, cantatur Psalmus xix. ut supra; Quo finito, statim proceditur ad electionem Hegumenorum, quorum primus vices Abbatis generalis geret, donec Abbas ipse Generalis aderit. Quod si adesse possit, antequam Congregatio generalis absolvatur, tunc entronismus ejus modo supradicto fiat.

Electi officii nequeant reculari.

17. Neque Abbati generali, neque Hegumenis fas est electionem suam recusare, aut officium abdicare. Si vero contigerit eos, ex legitima causa ab officii executione impediri, in Congregatione Hegumenorum potest Vicarius eis substitui, ut dictum est Part. 3. Cap. 4.

De electione Hegumenorum.

18. Absoluta Abbatis generalis electione, continuo ad electionem quatuor Hegumenorum juxta predictum ordinem procedent, etiam si electus Generalis absens fuerit.

Primum Hegumenus in manibus Abbatis generalis, vel, eo absente, in manibus dignioris ex Vocalibus, resignet sigillum & officium, ut supra; Mox suffragia feruntur, & si duo vel tres plura suffragia habere reperiuntur, itaut quartam saltem partem singuli obtineant, Abbas generalis, recens electus, vel, eo absente, dignior ex Vocalibus (exclusis iis, qui nominantur) dicat ad cætum Monachorum:

RR. PP. NN. & NN. habent plura suffragia, quam reliqui; Ex his igitur potestis eligere unum in Hegumenum.

Finito scrutinio, electus Hegumenus promulgatur ab Abbate generali, aut eo absente, a digniori ex Vocalibus, in hæc verba:

Reverendi Patres; Facta suffragiorum collatione, invenimus majorem partem Congregationis nostræ convenire in electione Rev. Patris N. Ideo nomine totius Congregationis nostræ, & potestate a vobis mihi concessa, pronuncio & declaro Rev. Patrem N. electum fuisse, & esse Hegumenum.

Addat in fine primum, secundum, tertium, vel quartum, juxta uniuscujusque Hegumeni locum.

Hegumenus electus Abbati generali genuflectat, ejusque manum deosculatus, ad dexteram ipsius vel sinistram juxta ordinem suum stabit. Abbas vero generalis illum ad osculum admittet, eique sigillum officii tradet. Tum Fratres juxta ordinem suum, facta prius Altari, deinde Abbati generali & Hegumenis antea electis, aut in officio confirmatis, reverentia, coram Hegumeno recens electo genuflectentes, manum ejus osculantur. Hegumeni vero antea, ut supra, electi, collegam suum post ipsos electum ad pacis osculum admittant. Si Hegumenus Sacerdos non fuerit, sola pacis appreciatione, omissa genuflectione, honorabitur.

19. Penes Congregationem generalem, est, Abbatem generalem confirmare, vel novum eligere: Hegumenorum pariter potestatem prorogare aut abrogare, five quosdam confirmare, & alios de novo eligere. Nam, omnes simul eodemque tempore mutare, minus expedire videtur: ut nimirum novus Hegumenus a veterano rudimenta novi officii

cipiat. Si vero attentis circumstantiis, secus agendum Electoribus in Domino visum fuerit, ad omnium etiam Hegumenorum depositionem tuto procedent.

20. Secretarius Congregationis tam Generalis Abbatis quam Hegumenorum electionem in Acta referat, quæ subscriptionibus omnium Vocalium firmata, in Archivio asserventur.

Absoluta quatuor Hegumenorum electione, Divinæ Majestati gratiæ agenda sunt. Quo circa Abbas generalis cum Hegumenis & omnibus Patribus Vocalibus ante portam mediam Altaris procedat in genua, primus ipse, deinde quatuor Hegumeni, mox reliqui juxta ordinem suum. Tum incipiat Psalmum 148. reliquis hunc & duos sequentes Psalmos alternatim canentibus.

Laudate Dominum de Cœlis: laudate eum in excelsis &c.

Quibus finitis, affurgens Abbas Generalis, stansque in porta media, conversus ad Altare Fratribus genuflectis, sequentem Preceationem recitabit:

Gratias agimus tibi Deus noster, Trinitas Sanctissima, Pater, & Filii, & Spiritus Sanctus Quoniam, sicut ad tuum nos peculiarem famulatum assumpsisti, atque in sanctis Tabernaculis tuis collocasti, fratresque in spiritu conjunctos effecisti, & constituisti in Monte Sion, qui est religiosus status, ponens pacem, fines suos, muroque circumdatus obedientiæ castitatis & voluntariæ paupertatis, quo spectaculum fieremus Angelis & hominibus:

ita hodie Gratiâ tuâ innovasti vinculum, quo jungimur dilectioni tuæ, nosque in hierarchias & choros in similitudinem Angelorum distinxisti ad officia ministerii tui in Paradiso domus tuæ, quem plantasti nobis, & in quo nos collocasti, ut ex eodem fructus vite perfectæ colligeres, nosque illum operaremur, beneplacitum tuum persequentes, & divinæ Voluntati tuæ obsequentes; & nunc Domine Deus tuere nos, & custodi vineam istam, quam plantasti dextera tuâ, & domum tuam ædifica, quam virtute tuâ fundasti: quia nisi tu Domine ædificaveris Domum, frustra vigilant, qui custodiunt eam. Da Domine assertricem sedium tuarum Sapientiam iis, quos ad ministerium Domus tuæ elegisti. Benefac nobis, & corda nostra sanctifica, mentesque nostras in obsequio confirma: intercedentibus Sancta Dei Genitrice Virgine Maria, & Beatissimo Patre nostro Sancto Antonio Magno, & omnibus Sanctis.

Fratres: Amen. Deinde Abbas Generalis, facta Altari reverentia, ad eos adhuc genuflectos conversus, facit absolutionem generalem in hæc verba: Deus miseratur vestri, & dimittat debita vestra, & tribuat vobis absolutionem & remissionem omnium peccatorum vestrorum in Nomine * Patris & * Filii & * Spiritus Sancti.

Fratres: Amen. Et surgant, ejusque manum ordinatim osculantur: & ad suas singuli Cellas secedunt.

C A P. III.

De Congregatione Hegumenorum, & electione Abbatum Provincia, vel Monasterii.

Tempus Congregationis Hegumenorum:

A quo incipienda:

Quoto tempore durare debeat:

De electione Abb. Provincie, & Monasterii.

1. Congregatio Hegumenorum de semestri in semestrem ab Abbate generali, & quatuor Hegumenis celebratur, & quoties de rebus agendum est aut valde urgentibus, aut potestatem ejusdem Congregationis exigentibus.

2. Penes Abbatem Generalem est, illam indicere, eique præsidere. Si vero ipse mortuus fuerit, aut promotus, aut de ipsius causa & reatu consultandum sit, tunc ad omnes simul Hegumenos spectabit illam indicere, & prior in Ordine præsidebit, tamquam Vicarius Abbatis Generalis, ut supra dictum est.

3. Per septem dies ea durabit, singulis autem diebus, præmissa Oratione Dominica, & Litanis Beatissimæ Virginis coram Altari ab Aedituo parato, Janitore portam observante, & Secretario ad mensam assidente, necnon duobus Monachis suffragiorum cognitoribus, suffragia ferent, ut supra dictum est de Congregatione generali. Porro Secretarius, Aedituus, Janitor, & duo Suffragiorum Cognitores, ab Abbate generali & Hegumenis præeligendi sunt. Antequam vero prima Congregatio inchoetur, sermo paræneticus fiat ab idoneo Monacho, quem Abbas Generalis designaverit.

4. Si post Congregationem Generalem eligendi sint Abbates Provinciarum, & Monasteriorum: primo Congregationis die, sedentibus in ordine suo Abbate generali & Hegumenis, accedunt Abbates, quorum officium expirat, vel eorum Vicarii, unus post alium, & genuflecti sigillum & officium in manibus Abbatis Generalis & Hegumenorum resignant & deponunt, in hæc verba:

Reverendissimi PP. In manibus vestris resigno & depono officium Abbatis Provincie N. vel Monasterii N. quod mihi indigno commissum fuit, simulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commissis.

Si Vicarius fuerit, aut Procurator, dicat: Reverendissimi Patres; Nomine ac vice R. Patris N. in manibus vestris resigno & depono officium Abbatis Provincie N., vel Monasterii N. quod ipsi commissum fuit, simulque veniam peto de omnibus culpis, ab ipso in eodem officio commissis.

Facta resignatione, unusquisque extra Congregationem recedet; & clauso ostio, legat Secretarius coram Abbate generali & Hegumenis excessus vel defectus, si quos dicti Abbates in suo officio commiserint; oblatas adversus eos Subditorum Monachorum accusationes, & similia, quæ in ultimo triduo Congregationis Generalis examinata sunt, & in Acta relata, ut Cap. 1. hujus partis num. 11. dictum est. Mox Generalis & Hegumeni de iis deliberent: & si quid in Regulam, Constitutiones, consuetudines, vel Monachos peccasse deprehensi fuerint, vocentur sigillatim, & introducantur ad Congregationem, ibique reprehendantur, & digna male-

factis poenitentia mulctentur: aliâs omnes simul introducantur, & genuflecti benedicantur ab Abbate generali, & absolvantur, iis verbis:

Deus miseratur vestri &c. ut Cap. superiori circa finem.

Tum extra Congregationem dimittantur, & Abbas generalis cum Hegumenis per suffragia secreta eligat Abbates Provinciarum & Monasteriorum eodem modo, quo supra de electione Generalis & Hegumenorum dictum est.

Suffragium in schedula scribatur sic: Eligo Rev. Patrem N. in Abbatem Provincie N. vel Monasterii N.

De extrahendis suffragiis.

Extrahuntur autem suffragia a duobus Monachis eorum cognitoribus, & scribuntur in carta a Secretario; Et unus ex illis duobus, professione antiquior, nomen electi altiori voce pronunciat, ut Generalis & Hegumeni audiant: & qui plura suffragia habuerit, ille Abbas erit, quem proinde Generalis proclamabit in hæc verba:

Nomine Congregationis nostræ pronuncio & declaro Rev. Patrem N. Abbatem Provincie, vel Monasterii N.

Finito scrutinio omnes electi Abbates, qui in eo Monasterio præsentibus fuerint, vocantur a Congregatione; & cum introducti fuerint, genua flectunt coram Abbate generali & Hegumenis, manumque eorum deosculantur, & invicem ab his ad osculum pacis admittuntur. Abbas autem Generalis tradat unicuique eorum sigillum officii sui, deinde omnibus præter Hegumenos genuflectis impertitur benedictionem, dicens:

Benedicat vos Omnipotens Deus Pater * & Filius * Spiritus * Sanctus.

Fratres: Amen; Et procedunt unusquisque ad Cellam suam.

Abbas Generalis & Hegumeni tradunt singulis patentes literas tenoris sequentis:

Venerabilibus Fratribus Ordinis S. Patris nostri Antonii, Congregationis de Monte Libano, Provincie N. vel Monasterii N. salutem in Domino, & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, Congregationem Hegumenorum, habitam die N. mense N. anno N. communi consilio elegisse Reverendum Patrem N. in Abbatem vestrum proprium & peculiarem, qui carne & spiritu vos gubernet juxta nostras consuetudines, Constitutiones & Regulam. Quo circa mandamus vobis in virtute sanctæ obedientiæ, ut eidem secundum nostræ Libaniticæ Congregationis Regulam pareatis, eumque Abbatem seu Patrem nostrum appelleris, ipsique veluti legitimo Præposito vestro debitam obedientiam, honorem, atque reverentiam exhibeatis. Si quis illi subesse noluerit, noverit se suorum votorum transgressorem fore. Benedictio sit super obedientes. Datum in Monasterio N. die N. mense N. anno N. Congregatio Hegumenorum. Sigillum * Generalis & Hegumenorum.

Cum dictæ literæ ad Monasterium venerint, unus ex Fratribus, reliquis audientibus, in Ecclesia vel in Refectorio Abbate electo præsentibus, illas legat: finitaque lectione, con-

continuo Abbati electo vel confirmato omnes genuflectant, Abbas vero iis benedicat, dicens: Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus.

Et respondent: Amen; Et surgunt, eisque manum osculantur. Abbas suae electionis patentes literas apud se custodiat: cumque statuto tempore exauctoratus vel confirmatus fuerit, Abbati generali illas restituet. Secretarius autem Monasterii eas de verbo ad verbum describat, & in Archivio reponat. Sequentibus sex diebus in Congregatione Hegumenorum de rebus, ad unumquemque Ordinem spectantibus, agatur.

5. Si vero Congregatio Hegumenorum non post Congregationem generalem, sed praestitutis temporibus suis fiat, primo die de gravioribus negotiis agendum erit, postmodum reliqua desinantur.

6. Terminata Congregatione, describi curent a Secretario Acta omnia, electiones Officialium, & Constitutiones, si quae factae fuerint, sigilloque, & propria Generalis atque Hegumenorum subscriptione firmentur, & in Archivio reponantur. Quae vero Monachis significanda sunt, ea per encyclicas literas, a Generali & Hegumenis subscriptas, significantur. Exemplum autem literarum omnium, quae nomine Congregationis huius mittentur, a Secretario eiusdem Congregationis descriptum maneat in libro Registorum, qui in Congregatione generali tradatur novo Abbati Generali & novis Hegumenis, in Archivio reponendus.

CAP. IV.

De Congregatione Provinciae,
& Monasteriorum.

1. Congregatio Provinciae unoquoque anno per triduum celebretur ab Abbate Provinciae, & Abbatibus Monasteriorum subditorum: Congregatio vero Monasteriorum sit quolibet mense per unum diem ab Abbate Monasterii & Monachis omnibus professis. Primam autem indicet Abbas Provinciae, alteram Abbas Monasterii; & illa quidem uno saltem mense ante constitutum diem significari debet, haec vero tribus ante diebus.

2. Quo mense facienda erit Congregatio Provinciae, praemittenda est opportuno tempore Congregatio uniuscuiusque Monasterii, ut in promptu habeat Abbas, si quid ad eam Congregationem referendum sit. Similiter quo anno celebrabitur Congregatio generalis, opportune praemittatur Congregatio Provinciae.

3. Congregationi Provinciae praeter Abbates Monasteriorum, intererit Socius Abbatum uniuscuiusque Monasterii a Congregatione Monachorum eligendus. Ejus autem electio fieri debet tribus saltem diebus, antequam ad Congregationem Provinciae procedatur, ut sufficiens tempus habeat ad sumendum informationem de statu Monasterii, deque querelis, & causis Monachorum. Idem dicendum de Socio Abbatum ad Congregationem generalem discessum. Omnia autem, quae

Qui debent
interesse.

Socius Congregationi Generali vel Provinciali, nomine Monachorum praesentabit, debent esse sub sigillo Monasterii clausa, & ab iis subscripta.

4. In utraque Congregatione idem ordo servetur, de quo supra in Congregatione Hegumenorum dictum est num. 3. & 6. Secretarius autem, Aedituus, & Janitor ab Abbate eligantur; duo vero suffragiorum Cognitores a Monachis, ad Congregationem convocatis.

5. Agendum porro erit: Primo de rebus spiritualibus ad profectum Monachorum spectantibus, inquirendumque in mores uniuscuiusque, si quid contra Regulam, Constitutiones, & consuetudines peccetur: Secundo de regimine Superiorum & subditorum obedientia: Tertio de temporalibus Monasteriorum rebus.

6. Abbate ad Congregationem generalem eunte, aut Vicarium mittente, adhuc celebretur Congregatio Monachorum de mense in mensem, cui ipse Abbas vel ejus Vicarius praerit. Non tamen celebrari poterit Congregatio Provinciae, nisi de anno in annum, & ipso Abbate praesente.

7. Si Abbas Monasterii decesserit, Vicarius mortem ejus tam Abbati Provinciae quam Abbati Generali statim significabit; & interim Monasterium administrabit usque ad novi Abbatis electionem, & adventum. Quod si Vicarius in illo Monasterio non fuerit, tunc antiquior professione Vicarius erit, & inter aequales professione antiquior aetate praefatur, & Sacerdos non Sacerdoti. Mortuo autem Abbate Provinciae, Abbas illius Monasterii, in quo residere solet, ad Abbatem Generalem literas scribat. Nemo tamen in ejus officio se immiscebit, donec Abbas Generalis in Congregatione Hegumenorum de Successore aut Vicario decreverit.

CAP. V.

De Congregatione Hebdomadali.

1. In qualibet hebdomada per omnia Monasteria feria sexta, aut alia die non impedita, debet fieri Congregatio omnium Monachorum.

2. Sedentibus omnibus, & Novitiis, si qui erunt, stantibus, Abbas seu Vicarius aliquid ex libris spiritualibus legat, vel legi faciat ad Monachos.

3. Deinde (Novitii foras dimissis) idem Abbas seu Vicarius faciat brevem exhortationem contra defectus in Monasterio occurrentes, nullam tamen personam nominando.

4. Absoluta exortatione, Abbas stans, reliquis genuflexis, dicat:

Deus misereatur nostri, & dimittat debita nostra, & tribuat nobis absolutionem & veniam omnium peccatorum nostrorum, In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.

Fratres: Amen; Et surgunt, eisque manum osculantur, & ad suas uniuscuiusque Cellas abeunt.

CAP. VI.

CAP. VI.

De Electione in communi.

Quibus non
committenda
officia.

1. Ab Electione tam activa quam passiva in quolibet officio Ordinis nostri, donec cum eo fuerit dispensatum, specialiter arcetur omnis excommunicatus, suspensus, interdictus, irregularis, non professus, & qui non subest nostrae Congregationi, etiam si fuerit Monachus professus Ordinis S. Patris nostri Antonii: Item, qui ab Ordine nostro apostata fuerit, & qui ab illo ad alium Ordinem, etiam cum licentia Superiorum, transiit, nec postea ad nostrum rediit: Item, qui habet impedimentum naturale, ut fatuus, delirus, lunaticus: Item, qui est notorie infamis ob publicum delictum, ut est homicidium, fornicatio, furtum, perjurium, ebrietas: Item subornator, qui prece, pretio, minis, vel quocumque alio modo induxerit eos, qui in Electione vocem activam habent, ut se ipsum vel Monachum aliquem determinatum eligant, singulatim eum nominando: Item, qui per se ipsum vel alium procurat sibi dignitatem, aliquam extra Ordinem: Item, qui publice & scandalose Romano Pontifici, aut Patriarchae vel Ordinario loci detraxerit, aut eorum canonicas sanctiones contempserit. Denique, qui Monachum notorie indignum, sciens & prudens aliquando elegerit.

In impedi-
mentis a qui-
bus petenda
dispensatio.

2. In iis impedimentis, quae ex Jure canonico proveniunt, dispensatio petenda est a legitimo Superiore, qualis est Sanctissimus Romanus Pontifex, Reverendissimus Dominus Patriarcha, & Ordinarius loci Episcopus, respective. In aliis vero, quae ex nostris Constitutionibus inducuntur, Abbas Generalis dispensare poterit, vel eo absente Congregatio Generalis.

3. Nemo eligit, aut eligere poterit in Abbatem Generalem, aut Hegumenum, sive in Abbatem Provinciae, aut Monasterii, nisi triginta annos saltem inchoatos aetatis habeat; & nisi sex annos in Congregatione nostra compleverit, includendo annos probationis.

4. In Congregationibus Hegumenorum Provinciae & Monasterii ii tantum vocem activam habent, quorum mentio ibi fit. Vocem vero passivam in Congregatione generali & Hegumenorum habere possunt omnes Monachi professi; In Congregatione vero Provinciae & Monasteriorum ii tantum Monachi, qui sunt illius Provinciae & Monasterii.

5. Nemo potest habere plures voces activas, etiam si habeat plura in Ordine officia; sed unusquisque unam tantum vocem habeat.

6. Omnis Electio fiat per suffragia secreta.

7. Ante Electionem legantur Constitutiones de officio eligendorum, & de electione.

8. Si suffragia fuerint aequalia, aut in diversas personas ita distrahantur, ut in nullum major pars conveniat, id fiat, quod supra Cap. 2. n. 12. & 13. dictum est.

CAP. VII.

De Visitatione.

1. Abbas Generalis semel saltem in triennio visitet omnia Monasteria Ordinis: & Abbas Provinciae semel quolibet anno Monasteria sibi subiecta, ut dictum est Part. 3. Cap. 3. num. 3. & Cap. 5. n. 2.

2. Si legitime fuerint impediti, substituent Vicarium Visitatorem, cui tempus & auctoritatem per suas literas definiant, eique Socium seu Secretarium adjungent. Nulli autem Vicario Visitatori credatur, nisi literas suae delegationis antea exhibuerit coram Monachis, in Congregatione convocatis in eo Monasterio, quod visitandum erit; eam vero Monachorum Congregationem Abbas convocabit statim, atque ei exhibita fuerint literae Abbatum Generalis, aut Hegumenorum, aut Abbatum Provinciae. Si autem Abbas fuerit absens, aut obedire noluerit, tunc ipse Vicarius Visitator eam convocabit.

Abbatem legi-
time impediti
Vicarium Vi-
sitatorem de-
bent eligere.

Forma literarum Vicarii Visitatoris.

Venerabilibus Fratribus Ordinis S. P. N. Antonii, Congregationis de Monte Libano, Provinciae N., vel Monasterii N. salutem in Domino & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, nos elegisse Rev. Patrem N. in Vicarium nostrum, eique vices nostras commisisse, ut visitet vos & vestrum Monasterium in temporalibus & spiritualibus, & inquiret in omnia, ad vos dictumque Monasterium spectantia, juxta nostras consuetudines, Constitutiones, & Regulam, cum facultate decernendi, quae decernenda esse, urgens necessitas compulerit, alia vero ad nos deferendi; Non tamen alium in locum suum substituendi, nec Visitationem in quolibet Monasterio ultra triduum prorogandi. Quocirca mandamus vobis in virtute sanctae obedientiae, ut Reverendissimum Patrem N. tamquam Vicarium Visitatorem a nobis deputatum recipiatis, eique debitam reverentiam & obedientiam juxta commissum ipsi officium exhibeatis. Si quis illi contradicere ausus fuerit, noverit, se suorum votorum transgressorem fore. Benedictio sit super obedientes. Datum in Monasterio N. die N. mense N. anno N.

Abbas Generalis, vel Hegumeni, vel Abbas Provinciae N. Loco & sigilli.

3. Lectis in Congregatione literis, statim omnes genuflectent, excepto Vicario Visitatore: deinde surgentes deducunt illum in Ecclesiam, a dextris Abbatum Monasterii procedentem.

Si Abbas Generalis, aut Abbas Provinciae, personaliter ad visitandum Monasterium veniret, convocata ab Abbate loci Monachorum Congregatione, significabit breviter, ut praeparant se ad reddendam rationem, quam sequenti die exigere incipiet: Deinde procedet una cum Abbate Monasterii & Monachis ad Ecclesiam, ut supra.

4. Ante Aram maximam omnibus ordinatim

Qua metho-
do facienda
Visitatio.

K k

natim genuflexis, Abbas, seu Vicarius Visitator, item genuflexus, ad portam mediam orabit aliquantulum: deinde intonabit Psalmum 148. Laudate Dominum de Caelis &c. quem una cum duobus sequentibus Psalmis Monachi alternatim canent: & dicto Gloria Patri, surgit Abbas seu Vicarius Visitator, & facta ad Altare reverentia, conversus ad Monachos genuflexos facit absolutionem, dicens:

Deus misereatur vestri, & dimittat debita vestra, & tribuat vobis absolutionem & veniam omnium peccatorum vestrorum In Nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti.

Fratres: Amen; Et surgunt, ejusque manum ordinatim osculantur; & abeunt in Cellas suas.

5. Visitator primum locum tenebit cum Socio suo, qui Secretarii munus geret, etiam ante Abbatem Monasterii. Cum autem officio suo functus fuerit, ipse & Socius locum, juxta dignitatem suam, vel antiquitatem professionis habebit.

6. Primo Visitationis die, cantatis Divinis Officiis, ac terminata per Abbatem loci, aut ejus Vicarium, Sacra Liturgia, antequam detur a Celebrante benedictio, omnibus Monachis ordinatim genuflexis, Visitator diligenter visitabit totam Ecclesiam: ac primum Aram maximam, ubi repositum est Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum: deinde reliqua, si quae erunt, Altaria; an omnia munda sint, & decenter ornata & composita: qua Visitatione absoluta, reversus ad portam mediam, & facta Altari reverentia, dat benedictionem, dicens:

Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater & Filius & Spiritus Sanctus Fratres: Amen.

Visitator prosequitur hanc admonitionem: Auctoritate Dei, totiusque Ordinis nostri, praecipio vobis in virtute sanctae obedientiae, ut cum unusquisque vestrum de omnibus & singulis personis ac rebus, ad hoc Monasterium spectantibus, interrogatus fuerit, debeat secundum conscientiam pure & veraciter revelare, secluso omni odio favore & affectu: nec ullus vestrum extra Monasterium discedere praesumat sine expressa nostra licentia.

Tum surgunt Fratres, & vadunt in Cellas suas. Visitator, deposita stola, in Sacrarium vadit cum Socio, Abbate Monasterii, & Praefecto Ecclesiae seu Sacrista; eamque diligenter visitat, considerando, an munda & composita sint vasa Sacra, vestes, libri, & omnia utensilia.

Deinde procedit Visitator cum Socio, & Abbate loci ad Cellam ipsius Abbatis, qui: Primò offert Visitatori scripta nomina & officia singulorum Monachorum, & personarum, etiam secularium, qui Monasterio inserviunt: Secundò, librum Regulae & Constitutionum Ordinis: Tertiò, librum secretorum, quae alii Visitatores ei Monasterio reliquerunt: Quarto, libros proventuum & expensarum Monasterii & Ecclesiae. Quibus peractis Visitator ad Cellam sibi destinatum, per ipsum Abbatem loci, aut Monachum ab eo designatum,

advocabit singulos Monachos, & inquisitionem inchoabit a Junioribus, & desinet in ipsum Abbatem, qui de singulis ipsi reddet rationem. Quae autem a singulis Monachis referuntur, per Socium & Secretarium Visitationis in charta notabuntur, in quorum fine unusquisque nomen suum subscribat, vel, si scribere nescierit, ipse Secretarius ejus nomen subscribat de ipsius mandato.

7. Postridie Visitator cum Secretario lustrabit; Primò, Cellas omnium Fratrum: Secundò, alias Monasterii mansiones, ut Scholam, Bibliothecam, Hospitium, Infirmariam, Vestiarium, Cellarium, Coquinam, & Refectorium, praesentibus Abbate loci, coeque Monacho, qui Cellae illius curam habebit.

8. Tertiò, & postremo die, convocata totius Monasterii Congregatione in locum ad id paratum, Visitator brevem adhortationem faciet ad procurandam Regulae & Constitutionum observantiam, & legi faciat per Secretarium monita relicta Monasterio: moneatque omnes & singulos, ut se ad poenitentiam negligentiarum faciendam disponant: Tum, genuflexis omnibus coram Visitatore, culpas suas dicant ordinatim, incipiendo ab Abbate loci usque ad Juniorem Monachum, & veniam petant a Visitatore, qui singulis cum discretione & caritate poenam injungat salutarem: mox faciat absolutionem dicens:

Deus misereatur vestri &c. ut supra nu. 4. atque ita cum osculo pacis dimittat Congregationem.

9. Si ipse Generalis, aut Abbas Provinciae, Visitationem facit, utatur auctoritate sua in correctione Abbatis & Monachorum.

Si vero fuerit Vicarius, ad substituendum omnia referat: Non tamen Abbatem loci deponere, aut ab officio suspendere poterit, nisi specialem facultatem habuerit a Congregatione Hegumenorum. Quod si necessitas requirat, ut Monachum de illo Monasterio in aliud transferat, id auctoritate sua facere poterit, si Generalis fuerit, aut Abbas Provinciae.

Si vero delegatus fuerit, consentiente Abbate loci, in quo est, & Abbate Monasterii, ad quod transferendus est Monachus, id faciet; illis autem dissentientibus rem ad Delegantem referet.

10. Haec fere sunt, de quibus Visitator inquirere debet:

An singuli debitam Abbati obedientiam exhibeant;

An Abbas officio suo erga omnes aequaliter utatur;

An inter omnes & singulos pax & concordia fervetur;

An sit aliquis proprietarius in Monasterio, vel scandalosus, ebriosus, otiosus, astrictus jurare, vel turpia loqui, notatus de suspecta familiaritate intra vel extra Monasterium, cum scandalo alium non alloquens, rixosus, contumeliosus;

An ab omnibus observetur Regula & Constitutiones quoad Divinum Officium, Confessionem, Communionem, Orationem, men-

Vicarii Visitatoris, quae sint facultates.

De quibus Visitator debeat inquirere.

mentalem, Jejunium, Refectorium, Silentium, aliaque Communitatis officia, & quomodo ritus & caeremoniae Ecclesiasticae observentur;

An aliquid desit, vel superfluum sit in visu, potu, vestitu: & quomodo tractentur ab Abbate tam Monachi sani quam infirmi, & hospites;

Quomodo Monachi Juniores instruantur: & qui sint mores secularium, qui sunt in Monasterio canobii.

11. Acta omnia a Secretario excepta, sigilloque munita, in Archivum Ordinis inferat; & si Vicarius sive Delegatus fuerit, ad Abbatem Generalem, vel Provinciae referat.

12. Omnem operam adhibeat, ut pacem & concordiam in Monasterio relinquat.

PARS QUINTA.

CAP. I.

De Processu judiciali.

Cum Monachorum causa a Superioribus eorum judicanda sit, communis ordo judiciorum servetur.

1. Judex Secretarium praesentem habeat, ab ipso aut a majori Superiore eligendum, qui examini adsit, & dicta examinandum excipiat, & sententiam scribat.

2. Judicium introducendum erit vel per accusationem, vel per denunciationem, vel per diffamationem.

Si per accusationem Processus inchoetur, certus esse debet accusator, & capita accusationis porrecta sua manu subscribat. Ante omnia autem examinandum accusator: an sit integræ famae: an moveatur aliquo odio, aut alio pravo affectu: an quae proponit, habeant aliqua adminicula vel indicia veritatis, puta, quia accusatus aliis in eodem genere peccati deliquerit, aut alio modo ejus fama & existimatio laboret. Haec autem exactius observanda sunt, quando accusatio procedit contra Abbates; Isti enim falsis delationibus & querelis maxime obnoxii sunt; & rursus cum regimini columina sint, non facile neque ex levibus delationibus in periculum existimationis & famae vocandi sunt.

Si per denunciationem procedatur, denunciator similiter certus sit, & subscribere se debet denunciationis capitibus, sicut accusator: etsi ipse non teneatur processum prosequi, & objecta probare.

Si autem per diffamationem procedatur, examinandum primo, an fama aut diffamatio a probis & honestis viris ortum habeat, eaque diffamatio non semel, sed saepius ad aures Superiorum pervenerit.

Post accusationem seu denunciationem seu diffamationem, Judex ad Testium examinationem deveniat, a quibus exhibitio de veritate dicenda juramento, vel factio iis de veritate dicenda in virtute Sanctae Obedientiae praecipitur: Primò, si sint extranei, generaliter interrogabit super eorum qualitatibus: Deinde super praedictis capitibus accu-

In omnibus Judicis examinande accusatoris qualitates.

De Testium examine.

sationis; annotetque diem, mensem, ac annum, quo singuli Testes fuerint examinati, & quaecumque deposuerint: Demum curabit, ut iidem Testes manu propria subscribant suas depositiones; & si ipsi literas ignorant, apponant sua manu figuram Crucis, & alius ex ipsorum mandato subscribat eorumdem nomina, annotando se illorum jussu subscripsisse.

4. His peractis, Judex accusatum seu denunciatum vel diffamatum citabit, eumque examinabit super praedictis, non semel, sed bis vel ter, cum intervallo tamen, ut si contradictoria dixerit, possit ex sua confessione redargui. Et, si opus fuerit, ad reum convincendum, eumque ad veritatem dicendam inducendum, poterunt coram eo produci Testes, qui ipsum convincant.

5. Finito examine, dandum erit ipsi reo exemplar depositionum Testium examinatum sine eorum nominibus cum termino competenti ad faciendas suas defensiones; & si delicta sibi objecta non diluat, eaque sint probata sufficienter vel per rei confessionem, aut per Testes reus fuerit convictus, poterit praevia citatione ad sententiam deveniri, & reus in poena, ejus delicto debita, condemnari. Si vero diluerit legitime, erit absolvendus aut declarandus innocens. Si autem de ejus innocentia non plene constiterit, debet absolvi nihilominus, apposita clausula, ex haecenus deductis, quia innocentia Rei non fuit plene probata.

6. Si Abbas Generalis aut Hegumeni, vel Abbas Provinciae, commiserint alicui, ut causam examinet, & judicium ferat: is debet: Primò, terminos facultatis suae non excedere, sed intra eos se continere; nimirum si examen tantummodo ipsi commissum fuerit, non debet sententiam ferre: Secundò, confectum ut supra processum judicialem, propriaque manu subscriptum, & sigillo Monasterii signatum, transmittat ad Superiorem.

7. Monachi omnes curare debent: Primò, ut delinquentem charitative moneant juxta sanctum Evangelium, antequam accusetur vel denunciatur: Secundò, ut quantum fieri potest, evitent formam judicii, multoque magis exceptiones, quae dari solent, vel possunt contra solemnitatem juris in processu facto, & sententia lata; Nam Institutum Monasticum, quod assumpserit, docet eos, non contendere iudicio, sed propriae voluntati renunciare, poenitentiam agere, & pro Domino pati.

8. Non debet in re levi, vel ex mera suspitione fieri accusatio aut denuntiatio; sed in delicto gravi & certo vel quasi certo. Item ab accusatione excluduntur ebriosi, detractores, iracundi, aut similibus vitiis laborantes, qui prius frequenter moniti, emendati non fuerint: Et qui voce activa & passiva privati sunt; iidem non debent a Judice ad testimonium admitti, bene tamen ad informationem. Quando vero ex processu constiterit innocentia accusati, debet a Judice accusator in poena talionis condemnari.

9. Si delictum, de quo quis accusatur aut denunciatur vel inquiratur, non fuerit publicum,

Reo communiandae Testium depositiones.

Vote activa, & passiva privati in Testes non admittendi.

cum , curare debet Judex , ne illud evulget ; sed secretum servet , quantum fieri potest .

10. Qui poenitentiam sponte facere recu- saverit , compelli poterit per censuras . Quod si istas proterve spreverit , acriora remedia adhibeantur ; semper tamen habito respectu circumstantiae loci , temporis , & personae .

C A P. II.

De Culpis & Poenis .

Cum Constitutiones nostri Ordinis non obligent ad culpam , nisi propter contemptum & scandalum ; sed solum obligent ad poenam transgressoribus infligendam , ideo dicendum nunc est de poenis , quae ad correptionem culparum imponuntur .

1. In primis Superiores intelligant , sibi cum Fratribus agendum in spiritu lenitatis ; nec , nisi causa attente perspecta , ad acriora remedia esse progrediendum . Quare ple- rumque praemittenda erit admonitio chari- tativa seu per se seu per alios ; itaut subditus doceatur emendationem delictorum a Su- periore quaeri , non delinquentium rui- nam .

2. Intelligant pariter subditi , eadem pia animi praeparatione sibi suscipienda esse ista- charitatis remedia , cum qua a Superiore illa applicari iustum est credere : cum magno scilicet desiderio proprii profectus & emen- dationis ; Neque dandum locum Diabolo , fug- gerenti fuitiles querelas adversus Superiores ; aut secum ipsis , aut , quod omnino cavendum est , cum aliis , praesertim externis , etiam si con- tingat poenitentias injungi infortibus ex falsa , ut aliquando accidere necesse est , delatione & errore .

3. Praeterea Superiores frequenter reco- gitent , se de suis subditis rationem Deo red- dituros ; Ac proinde diligenter serioque caveant , ne ex propria indulgentia & remis- sione regularis disciplina laxetur : Dum ni- mirum subditi , impunitatem sibi ex Superioris conniventia pollicentes , quodlibet audere paulatim assuescant . Quamobrem caute cir- cumspicere attendant , ne quis contra Con- stitutiones abusus quovis praetextu induca- tur ; Noverintque ex parvis transgressionibus magnam quandoque ruinam disciplinae regu- lari immineere ; Idque si ipsorum vitio contin- gat , gravissimae ipsos noxae reos fore .

4. In poenis injungendis Superiores haec praecipue observent :

Primum , ut aucta gravitate culpae ex gravitate circumstantiarum , poena pariter augeatur . Et in iis quidem Monasteriis , in quibus est frequentior Monachorum nume- rus , ad mensam communem ex scheda , a Superiore vel ejus Vicario scribenda , legatur culpa & poena , indicato etiam nomine delinquentis ad communem aedificationem ; nisi forte ipse reus eodem in loco ex sua de- votione velit se ipsum simili modo accusare . Quod etiam Superior , cum id expedire in Domino judicaverit , injungere poterit .

Secundum , ut poena gravior & gravissi- ma non , nisi cum maturiori consilio Patrum

Lenitas a Superioribus adhibenda .

Quae obser- vanda in poe- nis injungen- dis .

Seniorum , ab Abbate infligatur ; eaque in scri- ptis , & postquam de culpa confiterit per con- fessionem rei , vel per competentia testimonia ; & , si id rei gravitas exposcat , Abbatis etiam Generalis sententia rogetur .

Tertium , ut Fratribus pro veterae aetatis quoad aliquas poenas , aetati minime conven- nientes , Abbas ita dispenset , ut alias simul magis congruentes injungat . In graviore ve- ro & gravissima culpa taxatam in Constitu- tionibus poenam nullatenus mutet , nisi causa commutandi sit legitime probata coram Ab- bate Generali .

Quartum , ut Abbas , dum alicujus cul- pam redarguit , aut poenam ei injungit , ca- veat summopere , ne id ex ira aut odio aut vehementi animi perturbatione faciat ; mul- toque minus , ne injuriosis verbis , aut contumeliosis , sive imprecationibus reum excipiat . Quod si id fecerit , a Seniore Monasterii moneatur semel , bis , & tertio . Sique emenda- tus non fuerit , ad Abbatem Generalem defe- ratur , qui ei debitam culpae poenam omnino injungat .

5. Si quis ex Fratribus injunctam sibi poenitentiam ex protervia , aut alia animi per- turbatione subire detrectaverit , in Cella in- cludi reum jubeat Abbas ; & postea mittat ad eum Seniores Patres , qui illum moneant ad poenitentiam , & inducant ad obedientiam , quam si fecerit , bene erit ; si autem adhuc in contumacia perseveraverit , triduo illum includi in Cella jubebit , & pane tantum & aqua vesci . Idque , cum culpa , ob quam poena injungitur , non sit gravior aut gravissima ; Nam in eo casu augenda erit poenitentia juxta qualitatem delicti , quemadmodum infra dicitur Cap. 14. num. 1 .

6. Cum culpae aliae sint leves , aliae gra- ves , graviores & gravissimae ; debet Abbas poenitentias juxta culparum qualitatem injun- gere , ut infra praescribitur . Poenas vero com- mutare , & pro gravibus leves injungere , aut vice versa pro levibus graves imponere , non poterit , sine consilio & Congregatione Monachorum . Quae autem hic taxata non sunt poenae , cum consilio eorumdem Monachorum in Domino taxabit .

C A P. III.

De levi Culpa & Poena .

Levium Culparum non est numerus ; Ex his autem , quae hic apponuntur , de caeteris judicari pronum erit .

Levis culpa est : Primo , si quis ad inchoa- tionem Officii , vel Congregationis , vel Col- lationis spiritualis non aduerit .

2. Si quis aliquid dixerit vel fecerit , unde Fratres offendantur .

3. Si quis quidpiam utensilium ex desidia fregerit , aut perdiderit , vel cibi potusve ali- quid effuderit .

4. Si quis communi Refectio non inter- fuerit .

5. Si quis constitutis horis Silentium fre- gerit .

6. Si quis pro victu , aut vestimentis , vel alia re murmuraverit .

7. Si

De contuma- cibus .

Culpa levis , quae fit .

7. Si quis eorum , qui communibus offi- ciis deputati sunt , munus suum in re aliqua neglexerit .

8. Si quis potum vel cibum sine licentia sumpserit .

9. Si officio in tabula assignato defue- rit .

10. Si quis in caeremoniis Missae , Divino- rumque Officiorum , minus decenter se gese- rit , aut aliquid omiserit , vel de suo addi- derit .

11. Si quis oculos vagos ad vanitatem di- rexerit .

12. Si quis strepitum in Cella vel Mona- sterio aut Ecclesia , sonitumque fecerit . Qui- cumque in praefatos & similes defectus inci- derit , & de illis proclamatus fuerit , vel ipse se sponte proclamaverit , vel aliunde hoc ipsum confiterit : Abbas injungat peccanti unum Psalmum , vel aliquot orationes Do- minicas , vel Psalmos , seu genuflexiones in Refectorio aut in Ecclesia juxta modum , quo excessit , & qualitatem Personae .

Quae poena injungenda .

C A P. IV.

De gravi Culpa , & Poena .

Gravam Culpam censemus : Primo , si quis Frater cum Fratre , vel externo , intus vel foris rixas habuerit . Si quis Fratri vel Saeculari contumeliam dixerit , vel minas & maledicta in eosdem protulerit .

2. Si quis inter Fratres discordiam , dicta unius alteri referendo , vel alio modo semi- naverit .

3. Si quis jurare , mentiri , turpia vel scur- rilia dicere , ad risum alios ineptis garritioni- bus provocare , silentium frangere cum of- fensione praesertim fraterna , in consuetudi- nem duxerit .

4. Si quis cum foeminis aut pueris collo- quendo , attentis circumstantiis loci , tempo- ris , & personarum , suspicionem aliquam vitii ingesserit , aut ingerere potuisse jure praesump- tus fuerit .

5. Si quis dormierit sine Tunica & Cu- cullo .

6. Si quis exierit sine Socio assignato , aut illum mutaverit , aut extra Monasterium reliquerit , vel solus sine licentia iverit : vel hora , qua in Monasterium redire debet , non redierit .

7. Si quis ex Cella egrediatur , & per Mo- nasterium vagetur tempore dormitionis .

8. Si quis medicinam sumpserit , aut san- guinis minutionem fecerit , sine licentia .

9. Si quis culpam praeteritam Fratri , pro qua satisfecit , impropaverit .

10. Si quis jejunium ab Ordine praescri- ptum fregerit .

11. Si quis Missam , Confessionem , Com- munionem , aut Officium Divinum in Choro sine licentia omiserit .

Pro supradictis , & similibus culpis injun- gantur jejunium , & strictum silentium per aliquod tempus : Genuflexiones & prostra- tiones tempore refectiois communis ; aut in Ecclesia : Psalmi etiam & Orationes ali-

Et quae poena injungenda .

quot Dominicae secundum discretionem Ab- batis .

C A P. V.

De graviori Culpa , & Poena .

Gravior Culpa est : Primo , si quis jeju- nia Ecclesiae violaverit .

2. Si quis peccatum mortale manifeste commiserit contra praeccepta Dei vel Ecclesiae , praeter casus infra recensendos , cum de gra- vissima Culpa sermo erit .

3. Si quis sciens & volens sententiam ex- communicationis aut suspensionis incurrerit a jure vel ab homine latam , tam a Praelato Ecclesiastico quam a Superiore Religioso : exceptis item casibus , in quibus ob gravissi- mam Culpam excommunicatio vel suspensio infligitur .

4. Si quis sciens se esse excommunica- tum , aut suspensum , ut supra , celebraverit , vel in suis Ordinibus ministraverit .

5. Si quis calumniam in Fratres struxe- rit , sive in judicio , sive privatim .

6. Si quis per fas aut nefas procuraverit , ut ipse vel alter eximatur a potestate Super- ioris tam Monasterii quam Provinciae , aut Abbatis Generalis .

7. Si quis per contumaciam vel manife- stam rebellionem inobediens suo Superiori fuerit , vel cum eo intus aut foris conten- derit .

8. Si quis secreta Congregationum , Gene- ralis , Hegumenorum , Provinciae , & Mona- steriorum , aliis Monachis sive Professis sive Novitiis , vel etiam externis , temere revela- verit .

9. Si quis Decretis Congregationum an- tedictarum seise opposuerit , aut Superiori praecipienti aliquid in virtute sanctae Obedien- tiae contradixerit .

10. Si quis Praelato Ecclesiastico aut Prin- cipi saeculari in eis , quae ad illos spectant , inobediens & contumax extiterit .

Pro hujusmodi & similibus Culpis injungantur jejunia : Item assignetur ultimus locus : Prostratio ante fores Templi vel Re- fectorii vel Chori , dum fratres intrant : Se- junctio aut sequestratio a Fratribus , itaut nullus Fratrum audeat se illi conjungere , vel aliquid ei mittere , nec vocetur ad aliquod officium in Ecclesia vel in Choro : Mensa ponetur eidem sequestrata , ne cum aliis com- misceatur : Demum privatio vocis activae & passivae in stricta forma ad aliquot annos injungatur . Ex praedictis autem poenis Super- ior cum consilio Seniorum Patrum plura vel pauciora , longius vel brevius , juxta culpam , Poenitenti imponat .

Quae culpa graviores .

Et quae pro il- lis infligende poenae .

Quae culpa gravissima .

2. Si

2. Si ab Ordine nostro post professionem apostataverit, dimisso vel retento Habitu.

3. Si quis proprietarius fuerit in pecunia, libris, vestibus, aut re alia magni momenti, tam recipiendo, quam dando vel alienando.

4. Si quis gravior Fratrem, vel extraneum quemcumque percusserit, & leviter etiam Superiorem, idque irato animo.

5. Si quis sigillum Confessionis frerit.

6. Si quis literas nomine Abbatis Generalis, Hegumenorum, Abbatis Provinciae vel Monasterii, aut Monachi alicujus, vel Monachorum confixerit, sive eas sigillo officii, aut dignitatis, vel Personae firmaverit, sive non: Item qui literas ad Abbatem Generalem, aut Hegumenos directas, interceperit aut aperuerit & legerit.

7. Si quis veneficium, incantationem, fortilegium, necromantiam, aut quamcumque aliam Diaboli invocationem exercuerit.

8. Si quis publicum scandalum, vel infamiam gravem Ordini fecerit per manifestum lapsum carnis cujuscumque speciei sit.

9. Si quis maligne conspirationem in Superiorem suum machinatus fuerit.

10. Si quis machinationes & schismata ad destructionem vel divisionem Ordinis attentaverit.

11. Si quis a Superiorum sententia ad Tribunalia secularia appellare aut confugere ausus fuerit. Quod si ab Abbate gravari se prætenderit, ad Abbatem Generalem, aut Congregationem Hegumenorum, vel ad Congregationem Generalem recurrat. Et si adhuc ab his prætenderit se gravari, recurrere poterit ad Patriarcham, aut Romanum Pontificem.

12. Si quis Ordinem aliquem Ecclesiasticum sine Superiorum licentia ab Episcopo acceperit, aut sine licentia Episcopi Ordinarium ausus fuerit ad Saeculares concionari, eorum confessiones audire, a casibus Ordinario reservatis sciens & volens illos absolvi, aut Sacramenta Baptismi, Extremae Unctionis, vel Matrimonii administrare: uno verbo, ministeria Parochi obire.

Et quibus purganda peccata.

Pro talibus criminibus, cum consilio Patrum Seniorum, præter poenas gravioris culpe, reus privetur cucullo & corona, & in cellam tamquam in carcerem detrudatur, ab omnium Fratrum consortio sejunctus ad aliquos menses. Ne tamen hujusmodi poenitens propter impatientiam suam in desperationem præceps ruat, mittat ad eum quandoque Superior Patres seniores, qui illum blandis verbis commoneant ad poenitentiam, & provocent ad patientiam: Foveant per consolationem, & inducant ad emendationem. Recogiter autem Abbas, qualem Deo sit ipse, redditurus rationem, si forte sua impatientia & imprudenti severitate Fratrem perdat, pro quo Christus mortuus est; Memineritque, Sanctum Patrem nostrum Antonium sollicitum fuisse dicere: Fratrem, in aquas lapsum, erigendum esse, non ad naufragium impellendum.

C A P. VII.

De Culpis & Poenis Superiorum.

1. Quaecumque de levi, gravi, graviori, & gravissima culpa & poena dicta sunt, ea de Superioribus respective intelligantur; Itaque delinquentem Abbatem Monasterii Abbas Generalis puniat: hunc Congregatio Generalis; Idque intelligendam de poenis suspensionis ab officio, depositionis & privationis vocis, loci, & Coronae, de quibus infra sermo erit.

2. *Levis Culpa* Abbatis est, si Cellas Monachorum & officinas per se vel per Vicarium visitare neglexerit: Si ad Divinum Officium, & ad communem refectorem sine causa aliquoties non venerit: Si e Monasterio sine necessitate exierit: Si caeremonias ecclesiasticas minus decenter exercuerit: Si quid dixerit vel fecerit, unde Fratres offendantur: Si in cibo, potu, & vestimentis Fratres cum indebita parsimonia traclaverit: Si erga aliquem Fratrem plus favoris vel avaritatis exhibuerit: Si quid poculentorum vel esculentorum, in re tamen parvi momenti, extraneis dederit sine causa legitima. Pro hujusmodi defectibus ab Abbate majore corripiatur, & Psalmi, vel aliquot orationes Dominicae, seu genuflexiones ei injungantur.

Levis Abbatis culpa:

Gravis Culpa est: Si Fratri, vel externo verba injuriosa dixerit, maledicta & imprecationes pronuntiaverit: Si discordias inter Fratres seminaverit: Si jurare, mentiri, turpia vel scurrilia dicere, frequenter depræhensus fuerit: Si Saecularium domos sine necessitate frequentaverit: Si cum Foeminis aut Pueris colloquendo, attentis circumstantiis, suspicionem aliquam vitii ingererit: Si dormierit sine Tunica & Cucullo: Si medicinam sine licentia Medici sumpserit: Si culpam præteritam, pro qua satisfactum sit, alicui exprobaverit: Si sine Socio extra Monasterium, iverit: Si jejunium ab Ordine præscriptum frerit: Si Missam, Divinum Officium in Choro sine causa omiserit: Si absque eorum culpa Officiales ab officiis maligne remove- rit. Pro hujusmodi Culpis injungatur jejunium per aliquot dies, item Psalmi aliquot, & orationes Dominicae, & genuflexiones.

Gravis

Gravior Culpa est: Si peccatum mortale manifeste commiserit contra præceptum Dei vel Ecclesiae, præter casus infra recensendos, cum de gravissima culpa sermo erit: Si sciens & volens sententiam excommunicationis aut suspensionis incurrerit: Si sciens se esse excommunicatum vel suspensum, celebraverit, vel in suis Ordinibus ministraverit: Si rationem dati & accepti in libro describere neglexerit: Si quem Novitium admiserit non prævio examine: Si nomina Novitiorum & Professorum non descripserit: Si Abbati Generali, aut Abbati Provinciae, de statu sui Monasterii aut Provinciae non scripserit, ut supra suo loco dictum est: Si Monachum de suo Monasterio in aliud sine causa & sine Congregatione Monachorum miserit: Si calumniam in Fratres struxerit: Si procuraverit, ut ipse vel

Gravior

alter

C A P. VIII.

De Percussoribus.

1. Si quis Fratrum vel Abbatum animo irato percussorem alicui comminatus fuerit, poenam gravioris culpe per hebdomadam sustinere cogatur: Si vero aliquem Fratrem, aut extraneum manu percusserit, eandem poenam luat per quindecim dies, nisi gravis læsio fuerit: Si vero percusserit ligno, aut lapide, vel alia re sine gravi læsione, per mensem eidem graviori poenae subjaceat.

Poenae contra Percussores.

2. Propter gravem autem læsionem Fratris vel extranei, sive manu sive quacumque alia re percussio fuerit, vel levem etiam læsionem Superiori factam, percussor poenam gravissimam culpe per duos menses sustineat, & utraque voce per triennium careat, a solo Abbate Generali absolvendus.

3. Si vulnus tethale inferatur, mors tamen non sequatur, eandem poenam gravissimam culpe per sex menses abique ulla dispensatione sustineat, & per quinquennium voce careat: Si autem (quod Deus avertat) usque ad homicidium aliquis prolaberetur, talis omnino sine ulla dispensatione puniatur poenis gravissimam culpe per decennium, & utraque voce perpetuo careat.

4. Tantum vero prædictis poenis addatur, quantum Abbati de consilio Patrum Seniorum vitium fuerit expedire, attenda qualitate Personae percussoris, percussa, percussoris, & scandali magnitudine.

5. Frequentans hoc vitium etiam levi percussione, ad nullum officium eligibilis censetur.

6. Percussores Superiorum, præter expressas poenas, voce utraque perpetuo careant cum suis complicibus & fautoribus.

C A P. IX.

De Proprietariis.

1. Qui cibum, potum, aut alia parvi momenti sine licentia Superioris receperit, prima vice charitative moneatur a Superiore: Pro secunda gravius reprehendatur: Deinceps vero poena graviori puniatur pro arbitrio Abbatis.

Contra Proprietarios.

2. Si pecuniam, aut aliquam rem magni momenti sine licentia a quocumque habuerit, vel alienaverit, non debet a Confessorio absolvi, nisi prius ipse poenitens illud Superiori præsentaverit, aut alienatum, si possibile fuerit, recuperaverit. Deinde, si peccatum proprietatis publicum fuerit, aut a Superiore per indicia vel testes deprehensum, proprietarius præter privationem vocis activæ & passivæ, per mensem gravioris culpe poenam luat, quæ augeri & minui poterit juxta qualitatem delicti & quantitatem materiae. Debet autem a Congregatione Generali determinari quantitas materiae sufficientis ad culpam gravem proprietatis, ut dicatur res magni momenti, quæ recipitur, vel alienatur, & propter quam incurritur in casum reservatum,